

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1280/2018
20.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Маљковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Јагодини К бр.6523/10 од 01.08.2018. године и Кв бр.274/18 од 05.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основан, па се укидају правноснажна решења Основног суда у Јагодини К бр.6523/10 од 01.08.2018. године и Кв бр.274/18 од 05.09.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини К бр.6523/10 од 01.08.2018. године одбијен је захтев браниоца окривљеног АА адвоката Ненада Маљковића од 12.04.2018. године за накнаду трошкова кривичног поступка као неоснован.

Решењем Основног суда у Јагодини Кв бр.274/18 од 05.09.2018. године одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Маљковића изјављена против решења Основног суда у Јагодини К бр.6523/10 од 01.08.2018. године.

Против наведених решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Маљковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а из образложења произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновни одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредби члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Бранилац окривљеног у свом захтеву наводи да је против окривљеног АА решењем Основног суда у Јагодини К бр.6523/10 од 01.11.2017. године обустављен кривични поступак услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења и да је предвиђено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Након доношења овог решења Основни суд у Јагодини је донео решења против којих је поднет захтев за заштиту законитости, којима је одбијен захтев браниоца окривљеног АА за накнаду трошкова кривичног поступка као неоснован и у образложењу своје одлуке навео да је исту донео применом одредбе члана 263. ЗКП, која се односи на скривљене трошкове наводећи да окривљени није био доступан државним органима а да јесте, да би дошло до осуђујуће пресуде, те да окривљени због недоступности нема право на трошкове кривичног поступка. На наведени начин бранилац окривљеног АА указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Јагодини К бр.6523/10 од 01.11.2017. године обустављен кривични поступак због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 2. КЗ, по оптужници Општинског јавног тужилаштва у Јагодини Кт бр.382/06 од 27.07.2006. године услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1. до 6. овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП, прописано је да окривљени, оштећени, оштећени као тужилац, приватни тужилац, бранилац, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак, стручни саветник, преводилац, тумач и стручно лице, без обзира на исход кривичног поступка, сnose трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које су проузроковали својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа. Ставом 2. истог члана прописано је да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење, осим ако се о трошковима који сnose приватни тужилац и окривљени, решава у одлуци о главној ствари.

Из образложења решења против којих је поднет захтев за заштиту законитости произилази да је према окривљеном АА правноснажно обустављен кривични поступак, а да је захтев за накнаду трошкова одбијен из разлога што је окривљени био недоступан суду, крио се и избегавао кривични поступак за који је знао, што значи да је скривио трошкове кривичног поступка, јер је апсолутна застарелост кривичног гоњења наступила због избегавања окривљеног да долази на главне претресе и што је напустио адресу коју је дао суду.

У решењу о обустављању кривичног поступка против окривљеног АА одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а првостепени и другостепени суд, накнадно одлучују супротно од правноснажне одлуке о трошковима доносећи решења о трошковима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, при чему се суд није бавио утврђивањем који су трошкови конкретно током овог кривичног поступка скривљени, а који не, нити је о томе одлучио посебним решењем или код одлуке о главној ствари, а бекство окривљеног по налажењу Врховног касационог суда не може бити околност која претпоставља да су сви настали трошкови скривљени. Одбијањем у целости захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, првостепени и другостепени суд је по налажењу Врховног касационог суда учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Због учињене повреде закона, Врховни касациони суд је укинуо првостепено и другостепено решење и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, да би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди, била донета јасна, правилна и на закону заснована одлука, при чему ће суд имати у виду да је једини титулар права на накнаду трошкова окривљени, а трошкови награде браниоца могу по специјалном пуномоћју бити исплаћени (али не и досуђени) браниоцу.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић